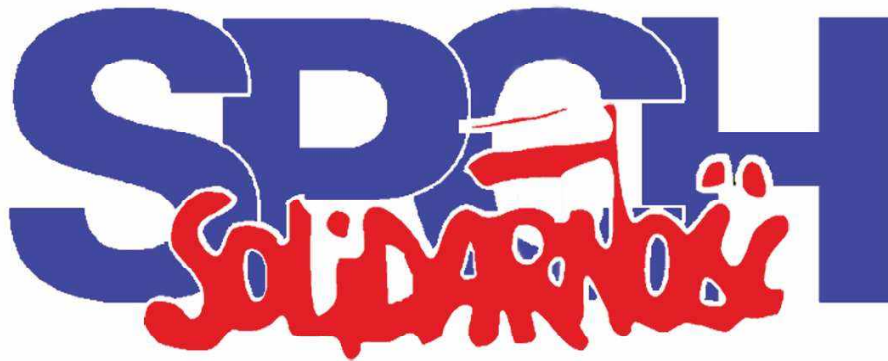

NAFTA I GAZ
CHEMIA
FARMACJA
PAPIER
PALIWA
CERAMIKA
SZKŁO

WARSZAWA
10
424 ROK MMXXV
PAŹDZIERNIK
2025

KRAJOWY SEKRETARIAT PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

© Grupa Azoty S.A.: uroczyste Walne Zebranie Delegatów z okazji 45-lecia Solidarności © Posiedzenie Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” w Tarnowie © Współpraca związkowa ze Słowacją – relacja ze spotkania w Topolčiankach © Posiedzenie Sektorowego Komitetu Dialogu Społecznego Przemysłu Chemicznego © Co się dzieje, kiedy święto wypada w sobotę?

Grupa Azoty S.A.: uroczyste Walne Zebranie Delegatów z okazji 45-lecia Solidarności

45 lat temu powstał Związek Zawodowy „Solidarność”. Był to jeden z największych ruchów społecznych na świecie. W ciągu kilku miesięcy zapisało się do niego prawie 10 milionów osób. Choć komunistyczne władze w Polsce na wiele sposobów próbowały ten proces powstrzymać, to się jednak nie udało. Papież Jan Paweł II, który podtrzymywał w tamtym czasie ducha narodu, walczył przyczynił się do sukcesu „Solidarność” i do przemian, które nastąpiły kilka lat później.

Dzisiaj, 45 lat od tamtych wydarzeń dbamy o to, żeby nie zapomnieć. Wiele osób oddało życie za to, żeby doszło do skierowania Polski na ścieżkę przemian demokratycznych. Należy o tym pamiętać i tą pamięć pielęgnować.

W 2025 roku w całej Polsce odbywają się obchody związane z 45 rocznicą powstania „Solidarność”, również w naszych branżach, zrzeszonych w Krajowym Sekretariacie Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”. Dziś zobaczymy, jak wyglądały obchody 45 – lecia w Grupie Azoty S.A.

Rok 2025 to rok jubileuszowy. To właśnie teraz „Solidarność” obchodzi swój Jubileusz 45-lecia powstania. Również „Solidarność” w Grupie Azoty S.A. zorganizowała z tej okazji Uroczyste Walne Zebranie Delegatów. Uroczystość rozpoczęło złożenie wiązanek przy tablicy upamiętniającej powstanie Związku w naszym zakładzie. Następnie w Kościele Parafialnym w Mościcach odprawiona została msza święta w intencji byłych i obecnych członków związku. Walne Zebranie Delegatów odbyło się w Dworku Ignacego Jana Paderewskiego w Kąsnej Dolnej. To miejsce szczególne, ściśle związane z ideą patriotyzmu, suwerenności oraz wolności i wpisuje się mocno w działalność NSZZ „Solidarność”. W tym miejscu składamy podziękowania dla Pana Starosty Jacka Chudymy za zaproszenie nas do tego wyjątkowego miejsca. Uroczystość uświetnili znamienici goście, wśród których byli: Przewodniczący Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”, Pan Tomasz Zaborowski, Przewodniczący Sekretariatu Przemysłu Chemicznego – Pan Piotr Łusiewicz, Przewod-

niczący Sekcji Przemysłu Chemicznego – Pan Sławomir Bezara, Członek Zarządu Powiatu Tarnowskiego Pan Tomasz Stelmach, byli przewodniczący Komisji Przedsiębiorstwa NSZZ „Solidarność” w Grupie Azoty – Panowie Andrzej Sikora i Tadeusz Szumlański. Zarząd Grupy Azoty reprezentowali: Prezes Zarządu Grupy Azoty, Pan Andrzej Skolmowski oraz Członek Zarządu, Pan Artur Babicz, a także Prezesi Spółek zależnych – Pan Artur Kopeć, Prezes PKCH oraz Pani Agata Gorzkowska-Rams, Prezes spółki JRCH. Miło nam było również gościć Członka Rady Nadzorczej Grupy Azoty S.A., Pana Roberta Kapkę. Ważnym punktem uroczystości była prezentacja książki pod tytułem: „Solidarność Tarnowskich Azotów Historia Ludzi, Którzy Sie Nie Bali”. Książka napisana specjalnie na tę okazję przedstawia historię powstania i długoletniej działalności NSZZ „Solidarność” w Tarnowskich Azotach, a później w Grupie Azoty S.A. Zebrani na uroczystości Delegaci i zaproszeni goście otrzymali egzemplarz publikacji oraz zostali poproszeni

o wpisanie się do pamiątkowego egzemplarza. Podczas uroczystości szczególnie zasłużeni członkowie związku zostali wyróżnieni pamiątkowym dyplomem oraz statuetką. Wyróżnienie za wyjątkowy wkład w propagowanie idei Solidarności otrzymali: ksiądz Stanisław Dudka, duszpasterz ludzi pracy, Andrzej Kluza, Stanisław Komen-dacki, Adam Klisiewicz, Zbigniew Paprocki, Stanisław Kordela, Rafał Bednarczyk, Kazimierz Miśtak. Po zakończeniu części oficjalnej zebrania uczestnicy wysłuchali okolicznościowego recitalu na skrzypce i fortepian. Uroczystość zakończył wspólny poczęstunek, przy którym zaproszeni goście mieli możliwość podzielić się wspomnieniami.

Artur Jasiński

Posiedzenie Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” w Tarnowie

W dniach 11 – 12 września 2025 roku w Tarnowie odbyło się posiedzenie Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”.

Na początku głos zabrała Komisja Rewizyjna, która przedstawiła protokół z kontroli dokumentów księgowych i uchwał. Stwierdzono prawidłowość prowadzenia dokumentacji.

W następnej kolejności zwrócono uwagę na kilka organizacji, które nie opłaciły składek afiliacyjnych na rzecz KSPCH w 2024 roku. Komisja w swoich zaleceniach zauważyła potrzebę nawiązania kontaktu z organizacjami zalegającymi z wpłatą składek, a w przypadku braku kontaktu lub woli dalszej

przynależności do KSPCH, komisja zaleca podjęcie decyzji o usunięciu takiej organizacji z rejestru branżowego. Komisja Rewizyjna zaleciła organizacjom wpisywanie w tytule przelewu informacji, za który rok składka została uregulowana.

W dalszej części posiedzenia zabrał głos Przewodniczący Piotr Łusiewicz, który rozpoczął swoje wystąpienie od przypomnienia o podwyższeniu składki członkowskiej. Jak zaznaczył, jej wysokość nie ulegała zmianie od 2016 roku, a obecnie została zwiększona z 2,50 PLN do 3,50 PLN, począwszy od stycznia 2026 roku. Podkreślił, że decyzja ta była konieczna ze względu na rosnące potrzeby

organizacyjne i finansowe sekretariatu. Dodał, że sekretariat dysponuje środkami finansowymi, jednak należy o nie dbać i gospodarować nimi rozsądnie, ponieważ „lepsze czasy na razie się nie zapowiadają”. Pieniądze są potrzebne na realizację podstawowych zadań związku – m.in. na organizację spotkań, uzyskiwanie opinii prawnych czy prowadzenie kampanii. Podkreślił, że obecnie organizacja nie ponosi dużych kosztów stałych – biuro jest udostępniane bezpłatnie, a samochody pochodzą z flot zaprzyjaźnionych firm, co znacząco ogranicza wydatki. Zastrzegł jednak, że taka sytuacja może się zmienić.

Następnie poinformował o prze-

niesieniu księgowości do Regionu Wielkopolska (Poznań). Dotychczas obsługą zajmowało się biuro w Opocznie. Decyzja ta podyktowana była potrzebą usprawnienia pracy, zapewnienia szybszego dostępu do dokumentów i dostosowania do zmieniających się przepisów. Obecnie wszystkie dokumenty księgowe są dostępne na miejscu, co – jak podkreślił – ułatwia pracę Komisji Rewizyjnej. Przewodniczący poinformował również o spotkaniu Krajowego Sekretariatu Związku Zawodowego z przedstawicielami węgierskiego związku zawodowego ECHOZ, które odbyło się 2 czerwca nad Bałatonem na Węgrzech. Z KS-PCH wzięło w nim udział 15 osób. Spotkanie pozwoliło na wymianę doświadczeń i porównanie sytuacji związków zawodowych w Polsce i na Węgrzech. Efektem tych rozmów było m.in. zaproponowanie kandydatury Sandry Domagalskiej do Komitetu Wykonawczego IndustriAll Global przez stronę węgierską, co Przewodniczący uznał za dowód rosnącej pozycji polskiego

sekretariatu w strukturach międzynarodowych.

W dalszej części wystąpienia omówił działania w ramach organizacji IndustriAll Europe, gdzie działają już dwie komisje branżowe – m.in. gazownicza, której celem jest dopracowanie umowy dotyczącej pracowników tej branży. Przewodniczący wyraził nadzieję, że będzie to pierwsza tego typu umowa w historii i że stanie się wzorem dla innych sektorów, w tym ciężkiej chemii.

W następnej kolejności Przewodniczący odniósł się do działań na rzecz kobiet w związku, przypominając o rozpoczęciu szkoleń skierowanych do członkiń organizacji. Zapowiedział, że w budżecie na przyszły rok zostaną przewidziane środki na kontynuację tego programu. Jak zaznaczył, pierwsze edycje szkoleń spotkały się z bardzo pozytywnym odbiorem uczestniczek.

Po spotkaniu z przedstawicielami strony węgierskiej 3 czerwca, delegacja udała się do Budapesztu, gdzie między 3 a 5 czerwca odby-

wał się Kongres IndustriAll Europe. Przewodniczący zrelacjonował swoje wystąpienie dotyczące Europejskiego Zielonego Ładu, które – jak podkreślił – wywołało dużą dyskusję na sali. Odniósł się krytycznie do założeń polityki klimatycznej, wskazując na realne problemy przemysłu i brak podstaw ekonomicznych dla planowanych transformacji. Jego stanowisko poparł m.in. przewodniczący związku zawodowego z Francji, który otwarcie stwierdził, że „Zielony Ład był błędem”, ponieważ nie stworzył miejsc pracy, które obiecywano. W efekcie jego wystąpienia wielu uczestników kongresu przyznało, że nadszedł czas, żeby poważnie przedyskutować skutki tego programu dla przemysłu.

W wyniku tej debaty IndustriAll zaproponował zorganizowanie specjalnego spotkania poświęconego omówieniu problematyki Zielonego Ładu. Koszty uczestnictwa – w tym zakwaterowania i logistyki – pokryje strona IndustriAll. Spotkanie będzie obejmować panele tematyczne dotyczące m.in.

sektora chemicznego, gazowego i nawozowego – branż najbardziej narażonych na skutki dekarbonizacji. Przewodniczący podkreślił, że celem wydarzenia nie jest walka z ideologią „Zielonego Ładu”, lecz merytoryczna rozmowa o zagrożeniach dla miejsc pracy i przemysłu. Dodał, że wydarzenie będzie również okazją do poznania ekspertów i przedstawicieli Komisji Europejskiej, a także do umieszczenia polskich przedstawicieli w grupach roboczych i komisjach tematycznych.

W dalszej części wystąpienia Przewodniczący odniósł się do kontrowersyjnych fragmentów Kongresu, które dotyczyły tematów światopoglądowych (m.in. LGBT). Podkreślił, że – jego zdaniem – nie są to kwestie, które powinny być przedmiotem debat na forum związków zawodowych.

Następnie wspomniał o działalności edukacyjnej i szkoleniowej sekretariatu. W dniach 16 – 18 czerwca odbyło się szkolenie pt. „Siła kobiet – prawa, wizerunek i wystąpienia publiczne”.

Przewodniczący zapowiedział także spotkanie Regionu Wschodniego IndustriAll Europe, który po raz pierwszy odbędzie się w Poznaniu. Wydarzenie ma zintegrować związki zawodowe z regionu i umożliwić wspólne działania na rzecz ochrony miejsc pracy oraz poprawy kondycji finansowej branż przemysłowych. Na zakończenie swojego wystąpienia podziękował uczestnikom i zaprosił do dalszej dyskusji podczas wolnych wniosków. Zwrócił się także z prośbą o przesłanie z wyprzedzeniem projektów stanowisk i uchwał, które – jak zaznaczył – zostały przygotowane we współpracy z prawnikiem, co gwarantuje ich pełną poprawność formalną. Kolej-

na część spotkania została poświęcona na omówienie najważniejszych zagadnień z poszczególnych Sekcji Krajowych. Paweł Dendera w swojej wypowiedzi przedstawił sytuację w spółce Siarkopol podkreślając, że podobnie jak w wielu innych zakładach, związek zawodowy Solidarność aktywnie walczy o miejsca pracy i prawa pracowników. Jak poinformował, około 50% załogi Siarkopolu należy do Solidarności, co świadczy o dużym zaangażowaniu pracowników w działalność związkową.

Następnie przedstawił kulisy swojego bezprawnego zwolnienia z pracy, do którego doszło w okresie od marca do czerwca. Jak wyjaśnił, pomimo przysługującej mu ochrony wynikającej z członkostwa w Radzie Nadzorczej oraz funkcji związkowych, ówczesny prezes spółki zdecydował o jego zwolnieniu – na krótko przed własnym odejściem z firmy. Dendera podkreślił, że cała procedura była przeprowadzona z naruszeniem przepisów prawa pracy.

Dzięki szybkiej reakcji sekretariatu i osobistemu zaangażowaniu Przewodniczącego, udało się doprowadzić do rozmów z nowym zarządem i właścicielem. W efekcie, w ciągu dwóch tygodni został przywrócony na swoje stanowisko. Jak dodał, wszystkie dokumenty odwoławcze były przygotowane, a sprawa sądowa również potwierdziła zasadność roszczeń.

Obecnie, mimo trudnej sytuacji, związek kontynuuje działalność w spółce i współpracę w ramach Grupy Azoty. Jak zaznaczył, relacje z nowym zarządem są poprawne, a dialog oparty jest na wzajemnym poszanowaniu. Jednocześnie zwrócił uwagę, że niektóre działania utrudniające działalność związku – takie jak utrata biura

czy ograniczenia organizacyjne – wciąż się zdarzają, choć mają bardziej subtelny charakter niż wcześniej.

Paweł Dendera wskazał również, że związek prowadzi działania przeciwko negatywnym skutkom Zielonego Ładu, szczególnie w kontekście przemysłu siarkowego, nawozowego i chemicznego. Podkreślił, że wspólnie z innymi organizacjami pracują nad stworzeniem strategii ochrony polskiego przemysłu i utrzymania miejsc pracy w branżach zagrożonych dekarbonizacją.

Zakończył swoje wystąpienie słowami podziękowania dla sekretariatu i Przewodniczącego za okazaną pomoc i wsparcie w trudnym czasie, podkreślając, że mimo przeciwności, związek pozostaje aktywny i zdeterminowany do dalszej walki o prawa pracowników.

Sławomir Bezara przedstawił dramatyczną sytuację w firmie QEMETICA Soda Polska, która została zamknięta. Pracownicy otrzymali odprawy, a zakład całkowicie zakończył działalność produkcyjną. Obecnie wytwarzane jest jedynie ciepło i ciepła woda, dostarczane do miasta przez lokalną sieć ciepłowniczą. Zwrócił uwagę, że likwidacja przedsiębiorstwa stanowi ogromny cios dla małej miejscowości, w której wskazany zakład pracy był głównym pracodawcą i filarem lokalnej gospodarki.

Andrzej Malicki odniósł się do sytuacji w Grupie Azoty podkreślając, że przedsiębiorstwo poniosło ogromne koszty inwestycji – 11 miliardów złotych, z czego 7 miliardów zostało wydanych na projekty, które dziś nie przynoszą oczekiwanych efektów. Wskazał, że zakład od dwóch miesięcy znajduje się w postojach produkcyjnych, a błędne decyzje inwestycyjne

doprowadziły do sytuacji, w której „nie opłaca się już produkować”. Dodał, że wina za obecny stan rzeczy rozkłada się na wiele kolejnych rządów i decyzji politycznych podejmowanych przez ostatnich kilkanaście lat.

Artur Jasiński potwierdził, że związek zawodowy przyjął w tej sprawie oficjalne stanowisko, w którym jednoznacznie wskazano, że kryzys Grupy Azoty to efekt błędów polityki inwestycyjnej i nadmiernych decyzji centralnych, a nie działań samych pracowników. Zaznaczył, że to nie załogi odpowiadają za nieudane inwestycje, lecz zarządy i osoby podejmujące decyzje finansowe. Dodał, że pracownicy – mimo trudnych warunków – pozostają lojalni i wykonują swoje obowiązki, choć są coraz bardziej zdemotywowani z powodu ciągłych cięć i przerzucania winy na nich samych.

Michał Świdorski szerzej omówił sytuację w Puławach, wskazując na gwałtowny spadek zatrudnienia. W 2023 roku w spółce pracowało 3650 osób, natomiast obecnie liczba ta spadła do 2950 pracowników. Pomimo zapewnień zarządu, że sytuacja zmierza ku lepszemu, rzeczywistość – jak mówił – jest zupełnie inna. Przytoczył też niepokojący przykład kultury organizacyjnej: wewnętrzny apel kierownictwa zakładu do pracowników „ruchu ciągłego” miał zawierać zapis: „picie, spanie i rąbanie załatwiamy w domu”, co – jak ocenił – najlepiej pokazuje brak poszanowania dla ludzi pracy.

Obecnie związek prowadzi 37 spraw sądowych przeciwko pracodawcy, w tym 8 jako strona główna. Dwie z nich zostały już prawomocnie wygrane, a w kilku kolejnych zapadły korzystne zabezpieczenia sądowe. Świdorski wskazał przy-

kład bezzasadnego zwolnienia chronionej działaczki związkowej, mimo wydanego przez sąd zakazu rozwiązania z nią umowy o pracę. Podkreślił, że pracodawca ignoruje wyroki sądów oraz zalecenia Państwowej Inspekcji Pracy twierdząc, że „to tylko wnioski, a nie wyroki”. Związek interweniuje także w przypadkach naruszeń prawa pracy i godności pracowniczej, zgłaszając je do prokuratury i organów kontrolnych. W opinii Michała, brak dialogu i lekceważenie przepisów są obecnie największym problemem w relacjach między pracownikami a zarządem.

Anna Rowska-Sopel przedstawiła sytuację w branży farmaceutycznej, podkreślając, że zatrudnienie w sektorze jest obecnie stabilne, a związek zawodowy obejmuje już 17 organizacji członkowskich, z perspektywą powstania osiemnastej, reprezentującej kolejną spółkę z branży.

Jak poinformowała, na poziomie krajowym trwają prace w ramach programu, będącego częścią europejskiej strategii na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa lekowego. W Polsce środki z tego programu mają zostać uruchomione do końca 2025 roku, co – jak zaznaczyła – ma wzmocnić produkcję substancji czynnych i leków w kraju.

Anna zwróciła uwagę, że w Unii Europejskiej rozpoczęły się negocjacje nad reformą sektora farmaceutycznego, której celem jest uniezależnienie się od dostaw z Azji i zwiększenie odporności rynku europejskiego. Wskazała, że jest to kierunek zgodny z postulatami Solidarności, od lat apelującej o rozwój krajowej produkcji leków i zabezpieczenie zdrowia obywateli. Podsumowując zaznaczyła, że sytuacja w branży jest dobra – obserwuje się ożywienie produkcji

i inwestycje, a ewentualne zmiany w zatrudnieniu wynikają głównie z planowych restrukturyzacji i modernizacji. Dodała, że wśród pracodawców rośnie świadomość potrzeby utrzymania farmacji w Polsce jako elementu bezpieczeństwa narodowego.

Marek Ziarkowski omówił sytuację w branży papierniczej wskazując, że zatrudnienie w sektorze pozostaje stabilne, mimo licznych przekształceń własnościowych w ostatnich miesiącach. Wymienił m.in. przejęcie firmy Schumacher Packaging przez hiszpańską grupę Saeco oraz zmiany właścicielskie w spółkach produkujących opakowania i włókna.

Zwrócił uwagę, że choć płace w branży utrzymują się powyżej średniej krajowej, część firm stara się ograniczać koszty, np. poprzez redukcję dodatków lub restrukturyzacje w najlepszych zakładach grupowych. Najpoważniejszym problemem – jak zaznaczył – stały się trudności z oddelegowywaniem pracowników do działalności związkowej. Coraz częściej pracodawcy traktują udział w pracach związkowych jako czynność „pozazawodową”, wymagającą urlopu wypoczynkowego. Marek wskazał, że takie praktyki naruszają przepisy o związkach zawodowych i ograniczają dialog społeczny. W związku z tym obrady sekcji nie mogły odbyć się w planowanym terminie, ale trwają rozmowy z zarządami spółek, które mają doprowadzić do wypracowania trwałych porozumień o współpracy i zagwarantowania prawa do działalności związkowej w czasie pracy. Podkreślił, że temat ten będzie jednym z głównych wyzwań na najbliższe miesiące.

Arkadiusz Karaszewski przedstawił sytuację w sektorze pali-

wowo – naftowym wskazując, że po połączeniu Lotosu z Orlenem i przekształceniach w spółkach zależnych, działalność związkowa pozostaje aktywna i dobrze zorganizowana. Podkreślił, że mimo zmian właścicielskich i restrukturyzacji, Solidarność utrzymuje silną pozycję – także w nowych podmiotach, takich jak Unimot, gdzie struktury związkowe nadal funkcjonują i nawet notują wzrost liczby członków. Jak zaznaczył, obecnie wiele działań związków koncentruje się na procesach łączenia jednostek i przenoszenia pracowników, przy czym głównym zadaniem Solidarności jest zapewnienie, aby warunki pracy, płacy i świadczeń nie ulegały pogorszeniu.

Karol Front przedstawił aktualną sytuację w spółkach należących do Grupy Orlen informując, że trwa proces konsolidacji i przekształceń organizacyjnych w ramach tzw. Orlen S.A. Upstream Polska. W skład nowego podmiotu mają wejść trzy spółki – w tym dwa przedsiębiorstwa zajmujące się wydobywaniem i dystrybucją gazu ziemnego oraz

trzecia firma, odpowiedzialna za obsługę kopalń i infrastruktury technicznej.

Jak wyjaśnił, plan zakłada połączenie tych spółek w jeden organizm gospodarczy, jednak termin realizacji jest kilkukrotnie przesuwany – obecnie mówi się o wiosnie przyszłego roku. W międzyczasie odbywają się spotkania przedstawicieli związków zawodowych z zarządami poszczególnych spółek, w celu uzgodnienia zasad przejścia pracowników do nowej struktury.

Najwięcej kontrowersji budzą kwestie związane z warunkami pracy i obowiązywaniem układów zbiorowych. W jednej ze spółek obowiązują korzystniejsze zapisy dotyczące wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, podczas gdy w pozostałych proponowane rozwiązania są bliższe minimalnym standardom kodeksowym. Związkowcy podkreślają, że brak jest jednoznacznych decyzji i wiążących stanowisk ze strony zarządów, co powoduje narastającą frustrację wśród załóg. Karol Front wskazał, że w niektórych spółkach pojawiają się

również napięcia związane z reorganizacją zatrudnienia, w tym przypadki planowanych zwolnień grupowych. Choć formalnie nie podpisano jeszcze porozumień w tej sprawie, prowadzone negocjacje doprowadziły do ograniczenia liczby osób zagrożonych utratą pracy. Ostatecznie nie jest wiadomo, czy w ogóle do takowych dojdzie. Podkreślił, że sytuacja jest dynamiczna, a związki zawodowe z poszczególnych firm koordynują działania i wymieniają informacje, aby wspólnie reagować na decyzje pracodawcy i zapewnić pracownikom należytą ochronę. Jak zaznaczył, najważniejsze jest zachowanie miejsc pracy oraz utrzymanie obowiązujących standardów socjalnych, przy jednoczesnym dostosowaniu struktur do nowej organizacji Grupy Orlen.

Ireneusz Besser omówił bieżącą sytuację w sekcji oraz w organizacjach związkowych branży ceramicznej i szklarskiej. Podkreślił, że podobnie jak przedstawiciele farmacji, również ich środowisko dąży do rozwoju i zwiększania liczby organizacji związkowych.

Trwają rozmowy z dużą firmą produkującą szyby samochodowe o przystąpieniu do sekcji – możliwe, że stanie się to już w przyszłym roku.

Ireneusz Besser odniósł się również do sytuacji w Krośnie, gdzie po zmianie prezesa firmy widać pierwsze pozytywne efekty – poprawia się współpraca z prywatnym właścicielem, a dzięki zaangażowaniu związków przedsiębiorstwo uzyskało bezzwrotną dotację z Urzędu Marszałkowskiego w wysokości około 50 mln zł na inwestycje majątkowe. Wskazał to jako przykład skutecznej współpracy i ratowania zakładu. Z drugiej strony wspominał o trudnej sytuacji w dwóch innych zakładach branżowych, gdzie zredukowane jest zatrudnienie, głównie wśród pracowników z zagranicy. Liczba pracowników spadła tam z ok. 1500 do 1100. Zakłady te funkcjonują na granicy opłacalności, choć spadek cen gazu pomaga w utrzymaniu produkcji. Planowane jest posiedzenie sekcji, podczas którego zostaną przedstawione aktualne dane – wyniki mają być omówione w grudniu podczas spotkania w Jarosławiu. W tamtejszej hucie, należącej do amerykańskiego koncernu, współpraca ze związkami również układa się dobrze, a liczba członków organizacji wzrosła do 230. W dalszej części wystąpienia Bes-

ser zwrócił uwagę na dwa ważne problemy związkowe. Pierwszą z nich są sprawy sądowe o rozwiązanie stosunku pracy – przytoczył przykład osoby, która rozwiązała umowę z winy pracodawcy z powodu niewypłacenia wynagrodzenia, ale nie uzasadniła tego pisemnie. W efekcie sąd oddalił powództwo o odszkodowanie. Ireneusz zaapelował, by w takich przypadkach dokładnie uzasadniać przyczyny rozwiązania umowy. Drugą omówioną sprawą są kontrole sądów dotyczące dokumentacji związkowej – zwrócił uwagę, że sądy coraz częściej wymagają przedstawienia pełnej dokumentacji, w tym deklaracji członkowskich i uchwał organizacyjnych. Zasugerował, aby wszystkie organizacje zadbały o kompletność i prawidłowe przechowywanie tych dokumentów. Podsumowując, Ireneusz Besser wskazał zarówno pozytywne przykłady współpracy z pracodawcami i rozwoju organizacji, jak i bieżące problemy, dotyczące zatrudnienia i formalności związkowych, które wymagają szczególnej uwagi. Sławomir Bezara przybliżył obecnym stanowisko Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego, dotyczące pilnej potrzeby podjęcia działań, mających na celu ograniczenie importu opon z krajów azjatyckich do Unii Europejskiej, oferowanych

po cenach dumpingowych. Kolejno podjęto dyskusję dotyczącą pogłębiającego się kryzysu w polskim przemyśle chemicznym, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji Grupy Azoty. Na tym zakończono obrady.

Sandra Domagalska

**Na stronie internetowej www.tysol.pl
można kupić wydanie elektroniczne tygodnika.
www.tysol.pl to nie tylko nasza gazeta,
to także codzienny serwis**

Współpraca związkowa ze Słowacją – relacja ze spotkania w Topoľčiankach

W połowie września bieżącego roku delegacja naszego Sekretariatu miała okazję uczestniczyć w bardzo interesującym spotkaniu na Słowacji. W dniach 17 – 19 września 2025 r. w miejscowości Topoľčianky spotkaliśmy się z przedstawicielami słowackich związków zawodowych branż: chemicznej, nawozowej, gazowniczej, hutniczej i naftowej.

To już kolejne spotkanie w ramach rozwijającej się współpracy między naszymi organizacjami. Tym razem głównym celem było wypracowanie wspólnego stanowiska w kwestii tzw. Zielonego Ładu oraz podzielenie się doświadczeniami z pracy związkowej w naszych branżach.

Sytuacja na Słowacji

10 Andrej Buch, jeden z czołowych działaczy słowackich związków,

przedstawił nam aktualną sytuację gospodarczą i społeczną w swoim kraju. Nie jest ona łatwa – Słowacy mierzą się z wysoką inflacją i rosnącym bezrobociem. Do tego dochodzą problemy polityczne, związane z obecną koalicją rządową.

Szczególnie zainteresował nas pakiet oszczędnościowy, który planuje słowacki rząd na najbliższe dwa lata. Mówi się o oszczędnościach rzędu 2,7 miliarda euro. W praktyce oznacza to bardzo konkretne cięcia, które dotkną zwykłych ludzi:

- likwidację niektórych świąt,
- gorsze warunki przy zwolnieniach chorobowych,
- niższe zasiłki dla bezrobotnych,
- zamrożenie trzynastych emerytur,
- wyższe składki dla samozatrudnionych,
- droższe podstawowe produkty

spożywcze przez podwyżkę VAT.

Nasze doświadczenia

Oczywiście podczas spotkania było też miejsce na prezentację naszych doświadczeń. Opowiadaliśmy słowackim kolegom o tym, jak radzą sobie polskie zakłady z wymogami unijnymi w obszarze ochrony środowiska, jakie mamy wyzwania związane z transformacją energetyczną i jak wyglądają u nas relacje związków z pracodawcami.

Bardzo żywa dyskusja rozwinęła się wokół tematu Zielonego Ładu. Okazuje się, że nasze obawy co do tempa wprowadzanych zmian i ich wpływu na konkurencyjność europejskiego przemysłu są takie same. Wszyscy zgodziliśmy się, że Europa nie może strzelić sobie w stopę, podczas gdy inne regiony

świata nie wprowadzają podobnych ograniczeń.

Co dalej?

Spotkanie zakończyło się bardzo konkretnymi ustaleniami. Po pierwsze, zaprosiliśmy słowackich kolegów do Polski – planujemy, że przyjadą w pierwszej połowie przyszłego roku. Po drugie, uzgodniliśmy, że będziemy ściślej współpracować na poziomie europejskim, szczególnie gdy chodzi o wypracowywanie wspólnych sta-

nowisk branżowych.

Bardzo nas cieszy, że znaleźliśmy wspólny język z kolegami ze Słowacji. W obecnych czasach, kiedy przemysł staje przed tak dużymi wyzwaniami, potrzebujemy solidarności nie tylko w ramach jednego kraju, ale także w całym regionie. Takie spotkania pokazują, że jesteśmy w stanie się organizować i wspólnie bronić interesów członków naszych związków zawodowych, jak również wszystkich pracowników, których sytuacja

pogarsza się z dnia na dzień.

Michał Krupa

Posiedzenie Sektorowego Komitetu Dialogu Społecznego Przemysłu Chemicznego

2 października 2025 r. odbyło się posiedzenie Sektorowego Komitetu Dialogu Społecznego Przemysłu Chemicznego. W posiedzeniu Komitetu biorą udział przedstawiciele: Komisji Europejskiej, pracodawców zrzeszonych w ECEG (Europejska Grupa Pracodawców Chemicznych) oraz pracowników

zrzeszonych w IndustriAll Europe. Z ramienia naszego Sekretariatu w spotkaniu uczestniczył Sławomir Bezara – Przewodniczący Sekcji Przemysłu Chemicznego oraz Artur Jasiński – przedstawiciel NSZZ Solidarność w Grupie Azoty S.A. Najważniejszymi tematami poruszonymi podczas spotkania

były:

- plan działania na rzecz jakości miejsc pracy,
- wspólne oświadczenie w sprawie uczciwego zatrudnienia obywateli państw trzecich w łańcuchach podwykonawstwa,
- prezentacja Europejskich Badań

Warunków Pracy,

- różnorodność i równość w pracy,
- wymiana poglądów na temat polityki DEI,
- plan działania UE w zakresie chemikaliów i krytyczny sojusz chemiczny,
- środki taryfowe USA i ich wpływ na przemysł chemiczny UE,
- program pracy ECEG - industriAll

Europe na lata 2026-2028

Przed spotkaniem Komitetu odbyło się spotkanie członków IndustriAll Europe, na którym każdy członek mógł przedstawić sytuację przemysłu chemicznego w swoim kraju. Niestety z powodu zbyt krótkiego czasu, który był przewidziany ustalono, że 8 grudnia – czyli dzień przed posiedzeniem Komitetu ds. Chemii od-

będzie się całodienne spotkanie, na którym każdy członek IndustriAll będzie mógł przedstawić sytuację w swoim kraju.

Artur Jasiński

Co się dzieje, kiedy święto wypada w sobotę?

Dzisiaj odpowiadamy na pytanie od czytelnika

Zgodnie z art. 130 § 2 Kodeksu pracy, każde święto występujące w okresie rozliczeniowym i przypadające w innym dniu niż niedziela obniża wymiar czasu pracy o 8 godzin. Z tego powodu w przypadku, kiedy święto przypada w sobotę, pracodawca jest zobowiązany wyznaczyć dla pracowników dodatkowo inny dzień wolny od pracy do końca danego okresu rozliczeniowego. W moim zakładzie pracy obowiązuje zakładowy układ zbiorowy pracy, który uprawnia pracowników wykonujących pracę w zmianowym rozkładzie czasu pracy w soboty, niedziele i święta, do dodatkowego wynagrodzenia za każdą godzinę pracy w takim dniu, na podstawie obowiązującego harmonogramu w wysokości 100% stawki godzinowej, wynikającej z minimalnego wynagrodzenia.

Pytanie: czy jeśli pomimo wyznaczenia przez pracodawcę innego dnia wolnego w zamian za święto przypadające w sobotę, pracownik zostanie zobowiąza-

ny przez pracodawcę do świadczenia pracy w takim dniu, to czy ma prawo do dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa wyżej?

Dzień wolny od pracy, który ma obowiązek ustalić pracodawca na podstawie art. 130 § 2 K.p., z uwagi na to, że święto przypada w sobotę ma szczególny charakter prawny i nie jest sobotą, niedzielą lub świętem. Dokonując literalnej wykładni przepisów wyżej wymienionego zakładowego układu zbiorowego pracy można uznać, że pracodawca nie ma obowiązku wypłacać dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa wyżej. Oczywiście, taka interpretacja nie jest korzystna dla pracowników i może wywoływać wątpliwości, jeśli zastosuje się wykładnię systemową i funkcjonalną (celowościową), w ramach której należy podkreślić, że dzień wolny ustalony na podstawie art. 130 § 2 ma pod względem faktycznym charakter zbliżony do soboty, czy też niedzieli lub święta. Ponadto, celem wprowadzenia dodatkowego wynagrodzenia było zrekompensowanie pracownikom w zmianowym

rozkładzie czasu pracy, właśnie wykonywania pracy w takim dniu, który dla wielu innych pracowników jest rzeczywiście wolny od pracy. Niezależnie od tego, że strony układu zbiorowego pracy mają prawo w każdym czasie dokonać zmiany jego postanowień, zgodnie z art. 2416 § 1 K.p., strony wspólnie wyjaśniają jego treść (dokonują wspólnie interpretacji), która może mieć zakres korzystny dla pracowników w tej kwestii.

Ponadto należy zwrócić uwagę, czy skutek wykonywania pracy w dniu wolnym od pracy na podstawie art. 130 § 2 K.p. nie dojdzie w okresie rozliczeniowym do przekroczenia przez pracownika tygodniowej normy czasu pracy – 40 godzin na tydzień – w okresie rozliczeniowym. W takim przypadku pracownik byłby uprawniony do odrębnego dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 100% na podstawie Kodeksu pracy, a nie wyżej wymienionych przepisów zakładowego układu zbiorowego pracy.

Dariusz Wegnerski

Twoja kariera nie kończy się na emeryturze.

EMOBIL

Stowarzyszenie Elektromobilna Polska

**Zostań egzaminatorem komisji kwalifikacyjnej
i wykorzystaj doświadczenie, które zdobywałeś
przez całe życie.**

KOGO SZUKAMY?

**Specjalistów z branży energetycznej
z doświadczeniem**

10 lat (wykształcenie średnie)

minimum 2 lata (wykształcenie wyższe)

Osoby z tzw. uprawnieniami sepowskimi

G1 elektryka G2 ciepłownictwo G3 gazownictwo

Współpracujemy z osobami z uprawnieniami
z conajmniej jednej grupy.

KORZYŚCI

Praca online, elastyczne godziny

pracujesz, kiedy masz czas

Bezpieczne egzaminy piństwowe

pełna ochrona przed ingerencją osób trzecich

Atrakcyjne zarobki

nawet 5000 zł netto miesięcznie lub więcej

Dodatkowa praca

bez rezygnacji z obecnego zatrudnienia,
możliwa praca w dwóch komisjach

**Skontaktuj się
z ekspertem!**

DAWID KUŁAGA

+48 789 351 166

dawid.kulaga@emobil.org.pl

www.emobil.org.pl/komisja ← **KLIKNIJ I ZACZNIJ DZIAŁAĆ!**

PARTNERZY

PZPM

30

lat

Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego

Twoje strony: solidarnosc.org.pl © spch-solidarnosc.pl © tysol.pl